

„Стефанъ Караджа, самъ му извѣстѣва,
 „Тая му радость онъ обѣвѣва:
 „— Храбра дружина тукъ ся събира.
 „Всякой ся радо отъ насъ приима,
 „Кой за родина своя милѣе,
 „Крѣвь да пролѣе кой си желае.
 „Кой ся рѣшава съсъ насъ да трѣгне;
 „Свобода мила кой крѣпко зове;
 „Подъ наша знамя ако да влѣзне,
 „Близо при насъ нек' ся отзове...
 „Въ. сички ще трѣгнемъ:
 „Горская знамя ще да развѣемъ;
 „Тѣжки неволи ще да отбѣемъ,
 „Въ Стара-планина ще да потеглимъ:
 „Съсъ Божя воля Турци да трѣпимъ,
 „Горская слава храбро да обновимъ...
 „Мошу бѣ лесно — стока расправи;
 „На помощь братска скоро притечи,
 „Бързо ся стегна той ся завтечи;
 „Мина въвъ Влашко безъ да ся бави.
 „Съ пламенно сърдце той като стигна,
 „На' крак' намѣри храбра дружина:
 „Подъ лѣвска знамя тос' чясъ минува,
 „Навои опинки крѣвави обува.
 „Свѣтла премяна ускошка облечи,
 „Тѣжкый си мечъ на крѣсть запаса,
 „Надъ него припасъ крѣвавъ навлечи;
 „Ускошкый знакъ на калпакъ крѣхна;
 „Тѣжка си пушка легко подмѣтна, —
 „Личенъ ми юнакъ — кѣтъ слѣнце свѣтна.
 „— Широкий ми мечъ — “тогасъ попыта, —